

João Neves

Ik ben João Neves, ik ben geboren te Beira-Mozambique, op 4 jarige leeftijd ben ik naar Portugal verhuisd met mijn familie, waar ik opgegroeid ben.

Op mijn 19de ontmoet ik de vrouw van mijn leven, en om het wat moeilijker te maken koos ik voor een Belgische...

Na enkele jaren brief uitwisseling, zeer hoge telefoon facturen, anderhalve jaar samen wonende te Lissabon, besloten we naar België te komen wonen.

Zij verhuisde eerst, ik zal haar 6 maanden later volgen.

Ik kwam in België in Augustus 1995.

In Leuven ontvingen ze me met open armen (bijna), ik sprak toen geen Nederlands (want de "Dutch-in-3 months" zelfcursus bleek niet echt voldoende om te converseren), maar met mijn Engels en wat steun van Hilde ging het allemaal heel vlot. Ik kreeg toen een verblijfsvergunning voor 6 maanden. Ze beschouwden me als toerist vermits ik nog geen definitieve job gevonden had.

In September van hetzelfde jaar kon ik bij een Amerikaans software bedrijf aan de slag waar ik me aanvankelijk behoorlijk uit de slag kon trekken met het Engels en Frans. Toch merkte ik dat geen kennis van het Nederlands op werkvlak een beperking vormde, vooral bij het contact met klanten.

Op café begon ik wel al hier en daar grapjes in het Nederlands te maken... vooral met dialecten... "ik goa noar hosj!"

Maar besloot toch snel om mijn talenkennis te verruimen en mij in te schrijven bij het Centrum voor Levende Talen voor de cursus "Inleiding tot Nederlands".

België leek me toen een soort Lego land waar alles perfect bij elkaar kon passen, rijk aan perspectieven en dankbaar voor mensen die zich willen inzetten.

Ik kreeg wel voortdurend de vraag : "Zeg, ginder achter in Portugal, is er toch altijd zo een schoon weer! Wat kom je eigenlijk hier in België doen?" Waarop ik antwoord: "Je kunt niet van dat schoon weer leven, hé?!"

De contactenlijst van mijn GSM begon stilaan maar zeker meer Belgen dan Portugezen te bevatten.

Vandaag, 12 jaar later ben ik een gelukkig getrouwde man met twee kinderen, Tomas is 9 en Helena is 6. Ik vind dat ik me goed geïntegreerd heb en eigenlijk voel ik me al een heel tijd een halve Belg.

Mijn oude Portugese vrienden noemen me soms “O Belga”, ik vind het helemaal niet zo erg, behalve als het gaat over voetbal...